

Dohoda o vině a trestu a další alternativní trestní procedury

Abstrakt

Téma této práce se týká alternativních trestních procedur, přičemž na první místo řadí dohodu o vině a trestu. Jde o institut, který v českém právní řádu nemá žádnou tradici, byl do něj zařazen pod vlivem angloamerického práva a představuje alternativu ke klasickému průběhu trestního řízení, které bude při využití dohody zkráceno, přičemž za klíčovou lze považovat právě dobu sjednání dohody, zda se tak děje po zahájení trestního stíhání nebo později ale ještě před podáním obžaloby či až v rámci soudního stádia řízení, respektive v rámci řízení odvolacího. Dohoda představuje možnost, jak se vyhnout hlavnímu líčení a s tím souvisejícímu dokazování, podání obžaloby a také zdlouhavému opatřování důkazních prostředků, a to prohlášením osoby, proti níž se řízení vede, že spáchala skutek, pro který je stíhána.

Práce je rozdělena do dvou kapitol, první z nich se zabývá charakteristikou dohody, jejím teoreticko-právním vymezením a její zákonnou úpravou v České republice. Následuje výčet přístupů k ní pohledem zahraničních právníků a ekonomů a pohled na dohodu ze strany základních zásad trestního procesu.

Druhá kapitola pak je členěna do řady podkapitol, které se nejprve zabývají ekonomickým pohledem na trestní právo – na páčání trestných činů, jednotlivé trestné činy a tresty za ně ukládané, výše jejich sazeb a dále také na jednotlivé procesní subjekty. Klíčovým pohledem na věc byla míra efektivity alokace vzácných zdrojů, a to ve vztahu k jednotlivým procesním subjektům ovlivněným alternativní trestní procedurou.

Cílem bylo jednak učinit závěr o tom, v jaké míře dohoda a případně alternativní řízení přispěje k efektivnější alokaci zdrojů společnosti a zda jsou tyto instituty vůbec schopny. Dalším bodem, kterým se práce zabývala, bylo vedle postavení procesních subjektů, jejich práv, povinností, zdrojů, které využívají také to, v jaké míře je jejich činnost ovlivněna právě dohodou a jak na takovéto ovlivnění subjekty reagují.